

DUGOSELSKA KRONIKA

25. V. 1976.
GODINA IX
BROJ 111

GLASILO DRUŠTVENO-POLITICKIH ORGANIZACIJA OPĆINE DUGO SELO

UZ ROĐENDAN PREDsjedNIKA

Riječ koja pokreće

Titove riječi u nedavnom intervjuu »Vjesniku« zasjekle su se duboko u sva bolna tkiva našeg društva. O ljudima i na ljudski način izgovorene, one su sirelovitom brzinom našle put do svakog našeg čovjeka, probudile uspavane savjesti, ustalasale javno mišljenje. Možda je to i drugi dio Pisma, tako ga neki prozvaše, ali je to ovom prilikom manje važno. Titove misli nikada nisu bile same sebi cilj. I ovom prilikom, one su se iskazale kao onaj neophodni moralni i politički stimulans naše socijalističke revolucije, a po bliskosti kojom zrače — kao njena svojevrsna intima, koja često ostaje zatvorena i zagušena »zaključcima, deklaracijama«, gomilom neživljenih principa.

Prepoznati sebe — i u optimizmu i u kritici koje je Tito izrazio — jeste prava svrha mjera i poruka intervjuja. Jer, njemu nisu potrebni »čitaoci«, već pregoaci. Svako ushićenje bez akcije, svaki aplauz bez zasukanih rukava, svako odobravanje riječima bez stvarne želje da se stvari mijenjaju, bili bi suprotni dubu Titovih riječi.

Ovom društvu i pojedincima u njemu zaista nije teško da prepoznaju sebe u ogledalu misli predsjednika SKJ. Jer, tu pokraj nas, bezglava trka za novcem, kao dio malograđanske potrošačke psihologije, neprekidno ubire svoje žrtve i među komunistima. Jagma za dinarom, kao i svaki kompromis s moralom građanskog svijeta, kad-tad dovodi svakog komunistu u situaciju da izgubi povjerenje sredine u kojoj živi, da mu radni ljudi okrenu leđa. Ima takovih koji osim partijske knjižice nemaju nikakve veze s idejom komunizma. Izigravaju zakone i bogate se na očigled, dok mi reagiramo mlako i u »rukavicama«, kritikujući tu »pojavu« u uskim krugovima, ne pokrećući društvene mehanizme kako bi se tome brzo stalo na put. Istovremeno, komisije za ispitivanje porijekla imovine već mjesecima i godinama spavaju zimskim snom i ne ispunjavaju svoju osnovnu društvenu obavezu — da štite zajednicu od takove vrste zloupotreba i kriminala.

Nije slučajno da je u središtu Titovog intervjuja upravo lik komunista, onoga koji će, polazeći od sebe, graditi etiku samoupravnog socijalističkog poretka, onoga koji će ozbiljno i odgovorno ocjenjivati prvenstveno svoj rad i znati da javno i odmjerenom govori i o vlastitim greškama. U tom svjetlu treba shvatiti i poruke druga Tita o stalnoj potrebi za njegovanjem kritike i samokritike u redovima Partije. A koliko je ta navika još zakržljala i krivo shvaćena, govore i brojni primjeri o progibanju ljudi koji ukazuju na greške i aplaudiraju onima koji su samokritični samo kada to njima ide u prilog.

Politička aktivnost koja je nastala širom zemlje poslije Titovih riječi u »Vjesniku« najbolji je dokaz o velikom utisku i podsticaju koje su one imale na radničku klasu i sve radne ljude u Jugoslaviji. To najbolje pokazuje da se ustalasala samo površina...

Ivan Božičević
dipl. ing. geodezije

Svečana tribina

S PROSLAVE DANA OSLOBOĐENJA

Kao i svake godine tako i ove godine na svečan način proslavljen je Dan oslobođenja bogatim programom u kojem su učestvovali sve kategorije građana, a najviše je bilo omladine i pionira.

Proslava u cjelini, bila je zaista imponantna i gotovo se može reći da prelazi sva očekivanja kada se ima u vidu, da je naša općina jedna od manjih po broju stanovnika. U tako malom mjestu okupiti tolike mase, koje u povorkama s parolama i zastavama s raznih strana u isto vrijeme dolaze na mjesto proslave, nije mala stvar.

Posebno ovdje treba istaći mnogobrojne narodne nošnje, koje su ukras i najveće bogatstvo ovog kraja. Te narodne nošnje su od neprocjenjive vrijednosti zbog očuvanja kulturnog blaga, a isto tako u afirmaciji dugoselske općine.

Proslava se odvijala prema unaprijed utvrđenom planu i nije bilo nekih većih odstupanja. Na prvi dan proslave bio je masovni zbor na igralištu na kojem je govorio Ivica Kulaš, predsjednik SO. On je govorio o izgradnji naše općine u proteklih godinama slobode, te naglasio da se Dugo Selo naročito u posljednje vrijeme iz dana u dan mijenja zahvaljujući stalnoj izgradnji.

Istog dana donimirala je Trka oslobođenja koja je veličanstvena i po broju učesnika i po brojnoj publici. Jedini problem bio je što bolje vidjeti pobjednike, što je i normalno u takvim uslovima gdje publiku nije moguće odvojiti od trkača.

Drugi dan proslave odvijao se pred školom gdje je uz bogati program učenika otkrivena spomen bista narodnom heroju Stjepanu Bobincu Sumskom, u prisustvu brojnih građana, armije i rodbine Sumskog. O revolucionarnom putu i životu Sumskog govorio je Branko Struk, prvoborac ovog kraja koji se osobno poznao sa Sumskim. Svečanost pred školom na dan otkrivanja biste bila je bogata kulturno umjetničkim programom

Spomen bista Stjepanu Bobincu

školom, auto-karavana, svečano okićena s četrdesetak vozila krenula je tragom povijesnih spomenika iz NOB, da bi se u Oborovu pred kosturnicom ponovo svi zajedno podsjetili na one slavne i teške dane kada je njih stoždeset poginulo u jednom danu, a među kojima je bio i Sumski.

Na svečanoj sjednici škole uz brojne uzvanike prezentiran je rad škole i napori kolektiva u odgojno-obrazovnim zadacima i vanškolskim aktivnostima.

Posebno priznanje treba odati pripadnicima Armije i Savezu boraca koji su se maksimalno založili da ova svečanost bude na željenoj visini, a isto tako odati je priznanje svima koji su dali svoj prilog za postavljanje biste.

S. K.

Na čelu povorke

na nova staza do-
u podlogu, javnu
da će opet biti
aj kojeg se sjeća-
dana.
na kraju kad se
o da održimo
rku oslobođenja
7. svibnja 1976.
sjetiti svih onih
njoj učestvovali, a
no samo pobjedni-
i bili:
ž Duro
ž Duro
n Slavko
Dragutin
ž Duro
ž Duro
ž Duro
ž Duro
na Martin
rojević Velibor
Ivan
Ivan
Ivan
Duro je poslije
1983. i 1964. bio na
putu da prelazni
voji u trajno vlas-
li ga je služenje
ka od ožujka 1965.
1966. odvojilo od
ratkom iz armije
uro je trostrukom
1967. — 1969.
i trajno vlasništvo
i pokrovitelja trke,
taj pehar među
i trofejima zauzima
mjesto.
Tihomir PJEVAC

to-trke

prošlo više od 25 godi-
na su prestale auto-mo-
u Dugom Selu, vjero-
ne mnogi još i danas
bila je to zaista odlična
ana priredba koju su
line svi stanovnici i ne-
m očekivali, jer je bila
udijela od početka do
zastugu su za to imali
entuzijasti u auto-mo-
u, Mika Malović, neus-
mpion, Simunc Stje-
točki Mato, Jukić Ilija,
tjepan, Vlado Arko, Se-
Kokot Mato i još mno-
Također u tim utrckama
ili su i najbolji natleca-
tave Hrvatske.
Drago Jakić

1954. godine

ruštveno-političkih or-
og 18. i 25. u mjesecu
Ulica braće Bobinec
urednik: IVAN VRA-
Urednik lista: STJE-
Gorana Kovačića 6.
Stjepan Kovač, Kru-
pan Turčinac, Dragu-
Tisak: IBG — tiskara
Cijena po jedinom bro-
3,00 dinara, polugodiš-
tu je uračunata i po-
un Narodnog sveučili-
K Zagreba — ekspozi-
cije se ne vraćaju.

S NARODOM

U rijetkom predahu između državnih i partijskih poslova predsjednik Tito nađe vremena da posjeti razna mjesta, tvornice, kulturne ustanove i još mnogo toga, da uđe u sve pore ljudskog života. Tom prilikom razgovora s ljudima, obraća se radničkoj klasi, razgovara s najodgovornijim rukovodiocima...

Mnoštvo tih susreta bilo je protkano jednom općom narodnom ustaljenošću i neskrivenim oduševljenjem. Izraz je to ne samo, već toliko puta osvjedočene ljubavi prema Tito-voj ličnosti, nego i velike narodne vjere u ono što već dugi niz godina gradimo — samoupravni socijalizam.

A ta vjera, usprkos raznim pritiscima i iskušenjima, ostala je nepokolebana upravo zato što je naša revolucija ostala dosljedna svojim prvobitnim idealima, uskliknutim još na zgaristi stare Jugoslavije. Naši narodi i narodnosti uvijek su bili u toj borbi suočeni sa vlastitom, ne izmišljenom istinom, a iz tog saznanja erpili su i vlastitu snagu da je mijenjaju i učine boljom.

Duboka veza s narodom i njegovim željama jeste probni kamen svake istinske revolucije. Ta veza ujedno je, u žaru života ponekad i zaboravljena — obaveza Saveza komunista da se uvijek i u svakoj prilici rukovodi interesima radničke klase, naših naroda i narodnosti. Drug Tito je jednom ovako rekao:

»Naši radni ljudi će nam uvijek davati za pravo ako budemo slijedili njihove misli, njihove želje, ako budemo radili onako kako naš narod želi, nezavisno od toga kako će na to gledati drugi, da li će se to njima sviđati ili ne... Mi moramo raditi ono što ogromna većina našeg naroda želi.

Ivan Božičević
dipl. ing. geodezije

DAN GORICE

18. svibnja navršavaju se dvije godine od kako je Gorica, najveće naše industrijsko poduzeće, preselila iz Zagreba u Dugo Selo i tu je tog dana započela redovna proizvodnja posuda.

S tisuću i tristo zaposlenih, od kojih je oko sedamstotina žena, Gorica spada u prave industrijske gigante ne samo na našem području dugoselske općine već i u široj zajednici naše zemlje, a po vrsti proizvodnje spada u red onih tvornica koje su među prvima u Evropi. Proizvodi Gorice ne prodaju se samo po našoj zemlji već i po zemljama drugih kontinenta, tako da se spravom može reći da mnogi izvan naše zemlje bolje poznaju asortiman proizvodnje Gorice od nas samih.

U toku ovog tjedna predviđeno je niz različitih manifestacija, koje će uveličati ovu proslavu. Tako je predviđeno nekoliko sportskih takmičenja, izložba ručnih radova, vatrogasna vježba, posjet pionira i vojnika. U okviru te proslave svoje staro poduzeće već je posjetilo stopešest i četiri pensionera, koji su obišli sve pogone a zatim imali zajedničku zakusku...

22. svibnja održat će se završna svečana sjednica na kojoj će se podijeliti odlikovanja i priznanja za provedenih deset odnosno dvadeset godina u poduzeću.

Redakcija Dugoselske kronike i ovom prilikom čestita na postignutim rezultatima i želi još više uspjeha u radu ovom vrijednom kolektivu.

Sk.

ISPRAVAK

U Dugoselskoj kronici broj 108 od 10. 4. 1976. godine, na prvoj stranici u članku »Odlikovano 88 građana« u stavku 5 štamparskom greškom izostavljena su imena nekoliko odlikovanih drugova i naziv jednog ordena.

Kao pisac članka osjećam obavezu da se greška ispravi i tražim da se u jednom od slijedećih brojeva Kronike objavi ispravak, tako da tekst u stavku 5 glasi:

ORDENOM RADA SA ZLATNIM VIJENCEM: Dušan Doder i inž. Mato Golik.

ORDENOM REPUBLIKE SA BRONČANIM VIJENCEM: Bogdan Bogdanović, Josipa Božičnik, Marija Dolački, Ivan Jelinić, Franka Keles, Stjepan Makovica, Ivan Vranić.

U stavku 6. **ORDENOM ZASLUGA ZA NAROD SA SREBRNOM ZVIJEZDOM** treba dodati i Mato Švedi.

U stavku 9. **MEDALJOM RADA**, treba dodati i Mirko Smolko.

Ivan Vranić

Pobjednici svih kategorija na Treći oslobođenja

TRKA OSLOBOĐENJA

U povodu proslave 35-te godišnjice ustanka naroda i narodnosti Jugoslavije i 31-ve godišnjice oslobođenja Dugog Sela, održana je u sklopu cjelokupne proslave i XIV-ta »Trka oslobođenja Dugog Sela« 7. svibnja 1976.

U odnosu na dosadašnjih trinaest trka, ova je održana u organizaciji i pod pokroviteljstvom Općinske konferencije Saveza socijalističke omladine Hrvatske općine Dugo Selo. Dosadašnjih trinaest trka je održano u organizaciji Općinskog odbora Saveza udruženja boraca Narodno oslobodilačkog rata Hrvatske općine Dugo Selo i pod pokroviteljstvom predsjednika Skupštine općine Dugo Selo.

Svibanj je mjesec mladosti, pa je bilo i logično da ovu sportsku manifestaciju, kojom učenici osnovnih škola općine Dugo Selo i sportaši općine Dugo Selo daju svoj prilog proslavi Dana oslobođenja Dugog Sela 8. svibnja 1945., organizira omladinska organizacija.

U odnosu na prijašnje trke ove godine je povećan broj nagrada. Prvo i drugo plasirani u kategoriji učenika i učenika osnovnih škola i omladinki i omladinaca stekli su pravo na putovanja na predaju Stafete mladosti u Beogradu 25. 5. 1976. Pored toga broj nagrada je povećan i za učenice i učenike osnovnih škola s dosadašnje tri na šest u svakoj kategoriji.

Na nagradno putovanje u Beograd 25. 5. 1976. idu slijedeće učenice, učenici i omladinci:

Sarić Ružica, Čolić Sunčana, Pintar Božo, Slivar Davor, Kolarić Vesna, Mavrek Anica, Pervan Nikola, Slavnić Tomo, Ojkić Drago i Tomićić Vlado.

Može se reći da je u »Trci oslobođenja Dugog Sela« bilo sve po starom. Četvrti put za redom pobjedio je Sola Ivan. Do sada u trajnom vlasništvu ima drugi po redu prelazni pehar pokrovitelja trke predsjednika Skupštine općine Dugo Selo. Sada je prvi put osvojio prelazni pehar novog organizatora koji mu je uručio predsjednik OKSSOH općine Dugo Selo Kuzmec Stjepan. Sola Ivan je ovom pobjedom smanjio prednost koju ima Paruž Đuro u broju pobje-

da, kao najuspješniji učesnik trke. Peruž Đuro ima šest pobjeda. Ukoliko ga Sola Ivan želi dostići morao bi i ovaj prelazni pehar osvojiti u trajno vlasništvo, a tako organizatora prisiliti da se pobrine za novi prelazni pehar. Želimo mu da u tome uspije. Bit će mu to prilično teško. Već sama činjenica da je u trci nastupilo devet takmičara, pokazuje da je interes iz godine u godinu sve veći, da će konkurencija biti jača i posao pretendata na prvo mjesto teži.

Već sada se javlja misao koju bi trebalo provesti u djelo 1977. godine kad će se održati XV Trka oslobođenja Dugog Sela, da se održi trka dosadašnjih učesnika i pobjednika »Trke oslobođenja Dugog Sela« i uvede kategorija pripadnika JNA. Na ovaj način bi program trke bio bogatiji i sadržajni.

Na kraju poželimo svim učesnicima ovogodišnje trke više uspjeha u idućim trkama, pobjednicima, da svoje uspjehe ponove idućih godina, a učesnicima putovanja u Beograd, da im to putovanje ostane u trajnom sjećanju i da ih podstiče u daljim naporima u njihovom radu i životu i sportskim ambicijama. Poželimo im svima ponovni susret na XV trci os-

lobođenja Dugog Sela 7. svibnja 1977. Ove godine postignuti su slijedeći rezultati:

- 200 m učenice V i VI razreda osnovne škole
1. Sarić Ružica OS Dugo Selo
 2. Čolić Sunčana OS Dugo Selo
 3. Klarić Snježana OS Dugo Selo
 4. Požgaj Marijana OS Dugo Selo
 5. Lončarić Tibana OS Dugo Selo
 6. Zakman Jadranka OS Dugo Selo

300 m učenici V i VII razreda osnovne škole

1. Pintar Božo OS Dugo Selo
2. Slivar Davor OS Dugo Selo
3. Svetec Marijan OS Dugo Selo

Ivan Sola, nakon iscrpljujuće trke s dva pehara

4. Kosec Branko OS Dugo Selo
5. Dumić Ivica OS Dugo Selo
6. Cimaš Dubravko OS Rugavica

300 m učenice VII i VIII razreda osnovne škole

1. Kolarić Vesna OS Rugvica
2. Mavrek Anica OS Dugo Selo
3. Dolenjak Božica OS Rugvica
4. Hatek Nada OS Rugvica
5. Badalić Ljiljana OS Dugo Selo
6. Dukarić Nada OS Dugo Selo

(Nastavak na str. 7.)

Na startu je bila prava košnica...

N

Nagra vidu 15 i trajni do

Odbor ocjenu pi Pravilnik oslobođen

da se Nag za 1976. go

— BAI škole »Stje u Dugom i uzeti rijeke

— BOT ne škole »njem u Du bila borci i

— DUI škole Rugby na temu »S

— GRI ne škole »njem u St prosinca 19

— IVA le »Stjepan Dugom Sela revolucije».

— KUS novne škole rad na temu »sreću».

— NOV novne škole vanjem u D ti rijeke, m

— PAL le Rugvica, »Htjedoše n

— PAV škole »Stjeg u Dugom S rijeke, more

— SEVI »Stjepan Bo gom Sela, u revolucije».

Na sveč učenicu 8d h

I djec

Godine je se jednog da nas bolna ist smrti. I naše čene našla k tre kosu. Oni čući rukama,

NA DAN POBJEDE PODIJELJENE SU NAGRADE OSLOBOĐENJA

Oni su poslali svoje radove za Nagradu oslobođenja

Nagrada oslobođenja Dugog Sela dodjeljuje se u vidu 15 dnevnog ljetovanja na moru i diplome kao trajni dokument o osvojenoj nagradi.

Odbor za Nagradu oslobođenja izvršio je pregled i ocjenu prispjelih radova, pa je na osnovu člana 17. Pravilnika o postupku i uvjetima za dodjelu Nagrade oslobođenja donio

ODLUKU:

da se Nagrade oslobođenja Dugog Sela i Općine Dugo Selo za 1976. godinu dodjeli:

— **BADEK MIRJANI**, učenici VIII-d razreda, Osnovne škole »Stjepan Bobinec-Sumski« Dugo Selo, sa stanovanjem u Dugom Selu, za literarni sastav na temu »Htjedoše nam uzeti rijeke, more, ravnice, gore, sreću«.

— **BOGDAN MARIJANI**, učenici VII-d razreda, Osnovne škole »Stjepan Bobinec-Sumski« Dugo Selo, sa stanovanjem u Dugom Selu, za literarni sastav na temu »I djeca su bila borci revolucije«.

— **ĐURKAN SNJEŽANI**, učenici VIII. razreda, Osnovne škole Rugvica, sa stanovanjem u Rugvici, za literarni sastav na temu »Stjepan Bobinec Sumski — narodni heroj«.

— **GRIZINOVEC VESNI**, učenici VIII-c razreda, Osnovne škole »Stjepan Bobinec-Sumski« Dugo Selo, sa stanovanjem u Stakorovu, za likovni rad na temu »Lonjski most prosinca 1941.«

— **IVANDA MILL**, učeniku VIII-c razreda, Osnovne škole »Stjepan Bobinec-Sumski« Dugo Selo, sa stanovanjem u Dugom Selu, za likovni rad na temu »I djeca su bila borci revolucije«.

— **KUŠEKOVIĆ NEVENKI**, učenici VII-b razreda, Osnovne škole Rugvica, sa stanovanjem u Rugvici, za likovni rad na temu »Htjedoše nam uzeti rijeke, more, ravnice, gore, sreću«.

— **NOVAKOVIĆ ZORANU**, učeniku VIII-c razreda, Osnovne škole »Stjepan Bobinec-Sumski« Dugo Selo, sa stanovanjem u Dugom Selu, za literarni sastav »Htjedoše nam uzeti rijeke, more, ravnice, gore, sreću«.

— **PALEŠIĆ IVICI**, učeniku VIII. razreda, Osnovne škole Rugvica, sa stanovanjem u Sopi, za likovni rad na temu »Htjedoše nam uzeti rijeke, more, ravnice, gore, sreću«.

— **PAVLEK BISERKI**, učenici VIII-c razreda, Osnovne škole »Stjepan Bobinec-Sumski« Dugo Selo, sa stanovanjem u Dugom Selu, za likovni rad na temu »Htjedoše nam uzeti rijeke, more, ravnice, gore, sreću«.

— **SEVER JASNI**, učenici VIII-c razreda, Osnovne škole »Stjepan Bobinec Sumski« Dugo Selo, sa stanovanjem u Dugom Selu, za literarni sastav na temu »I djeca su bila borci revolucije«.

Na svečanoj tribini svoj rad je pročitala Mirjana Bađek, učenica 8d iz Dugog Sela.

Odbor

I djeca su bila borci revolucije

Godine jedne. U sumrak se jednog dana nadvila nad naš bolna istina strašnija od smrti. I naše je ljude zatečene našla kako oru ili oštre kosu. Oni su stali, ne mišujući rukama, ne puštajući

suza. Zbili su se u redove i jedan do drugog svojoj su domovini darovali goloruku djecu i bezgraničnu ljubav. Prolijevali su svoju krv! A na mjestu gdje je pala kap niknula je jedna dječja ru-

ka, noseći orvenu zastavu pobjede; Crvenu od krvi, crvenu od sunca i kiše, od magle, crveniju od najrumenije jabuke! Nosili su zastavu crvenu kao njihova lica. Nejakim su rukama pokazivali jednu daleku raku u daljinu! I sloboda se smiješila na njihovim licima. Nicala je trava kuda su prolazili. A svaki njihov osmijeh bio je nevini od čistoga mlijeka. U svakoj se crti lica, maloga borca, mogla spoznati odlučnost. Znali su što je rat. Znali su da zrne što pada s neba i odasvud nije žito. Gazili su šumama i planinama, prelazili rijeke i potoke, skrivali se u grmlju i paprati, nosili poruke od životne važnosti. Svojim su uvijek živahnim očicama unosili radost i nadu u uspjeh. Pjevali su glasno o svojoj domovini, kročili naprijed odvažno i junački pogibali.

Bili su mali... i oni malo veći... i oni još veći. Ali u svakom od njih kucalo je jedno veliko srce. U svakom je od njih tinjala jedna velika želja, da se pretvori u buktinju slave i pobjede! Da skine okove, razvije krvave zavoje i natopi ovu zemlju krvlju i suzama prolinenim! Da satire tu crnu istinu u ponor i odagna krvničke ruke što su se nadvile nad našim poljima.

Svako je malo junačko lice bezbroj puta provirilo kroz nišane pušaka. Bezbroj je puta to nejaklo puzalo rosnim livadama. I znao je da jedino tako do slobode može doći. Slobode svoje i naše! Zнала su djeca zašto se bore i što donosi taj krvavi boj. Pošli su stopama svoga oca ili brata. Pošli su putevima SPAŠENJA, SLOBODE I MIRA.

I nisu stali!

Najmlađi borci evolucije voljeli su svoju domovinu! Voljeli su je kao što je i mi volimo! Kročili su staze kroz trnje i šikarje. Krvave su puteve prolazili da bismo mi danas mogli ići stazama SLOBODE I MIRA.

Sever Jasna
Bobinecova 135
41270 DUGO SELO

Htjedoše nam uzeti rijeke, more, ravnice, gore — sreću

Htjedoše nam uzeti rijeke, more, ravnice, gore — sreću
Došli su i doveli smrt.
Krvavu i iscerenu.
Zelenu travu pretvorili su u krvavo blato,
bičele kuće u zgarista.
Zitna su polja postala groblja.
Stotinu uplakanih očiju,
kao kroz maglu gleda u pušcane cijevi.
Zedna zemlja upija krv,
da ima mjesta za novu, još mlađu, još crveniju,
dušmanima još slađu!

Ne dajmo im, da bombama oru naša polja,
da smrt siju, mjesto pšenice zlatne,
da krvlju zaljevaju našu muku!
Ne dajmo im braćo, na njih!
Tad iz ognja strašnog tisuća frknu iskri,
tisuću iskri — tisuću mladića!

Na dušmana kletog digli su ruku,
na krvave dvore smrti pohrlili,
da joj glogov kolac u srce u krvi ogrezlo zariju!
Stisnutih pesti u boj su krenuli,
da polja, njive, sela vrate,
da sreću, slobodu vrate!

Novaković Zoran VIII c
Cobovičeva 1 e
O. S. Dugo Selo

I djeca su bili borci

Sunčeve strane polako se povlače s horizonta. Kasna, pozna jesen. Negdje u daljini bruje topovi, padaju ljudski životi. A tu, sred visokih stijena surove planine sprema se oružani napad. Među borcima je i dječak od dvanaest godina. I on se bori za bolju budućnost za bolju sutrašnjicu, za slobodu.

Njegovo djetinjstvo prekinula je surova nit, nit rata. Nestalo je sa njegovih usana veselog dječjeg osmijeha, prekinute su dječje igre. Došao je da osveti mrtvog oca. Bilo mu je samo dvanaest godina, a izgledao je suviše ozbiljan. Za pojansom mu bomba, o ramenu puška kojom će jurišati. »Juriš« začuo se povik i prekaljeni borci jurnuli su poput pobješnjih lavova.

I dječak se bori. Hrabrim koracima juriša naprijed, ali odjednom pogodi ga plameni jezičac metka, neprijateljskog. Podigao je ruku s namjerom da zaustavi topli mlaz krvi, ali napravivši još nekoliko grčevitih trzaja i sve je bilo gotovo. Pao je jedan mladi život poput izgubljene ovčice, poput nježnog stručka poljskog svijeta. Ugašen je još jedan mladi život, prekinuo još jedno djetinjstvo koje je bilo ispunjeno strahom i nadama. Mnogo je naših vršnjaka palo poput nježnih latice koje vjetar svojim vlatima kida i odnosi u beskrajno prostranstvo. A danas još uvijek čekaju majke koje su željne ponovo vidjeti vesele oči, smjehak na usnama. Gledaju za suncem što se prema goračama dalekih planina valja i poručuju mu: »Pozdravi mi sina, jedinca«. Noću zamišljaju dalekuzemlju i jedno malo, nedoraslo dječje tijelo što je palo za slobodu svoje majke-domovine.

Danas u ove divne dane proljeća kad sve cvijeta, lista i buja sjećamo se svih onih koji su svojim životima učvrstili temelj mira, bratstva, jedinstva i slobode i zahvalni smo im za trideset i jednu godinu uspona, trideset i jednu generaciju ljubavi i trideset i jedan crveni maj.

Bogdan Marijana
O. S. Dugo Selo VII d
Zagrebačkog odreda
Dugo Selo

Na svečan'j tribini

NAGRADE OSLOBODENJA

Htjedoše nam uzeti rijeke, mora, ravnice gore i sreću

Kao neko planinsko seoce zacijeno u tmurne oblake pred olujom, zamotana je bila Jugoslavija u oblacima okova, gladi i proganstva. Taj gusti neprohodni mrak s bukom eksplozija i mirisom baruta zvao se fašizam.

U dugu kompoziciju stvaranja, radanja ljudskih ideja, u talase zelenih polja utkani su tokovi muke melodijske fašističkog nasilja.

Jugoslavija je porobljena preko noći. Fašizam je progutao siraže, granice, tvorničke dimnjake, mostove iznad bistrih rijeka, razigrana školska dvorišta i mirne snove mališana.

Nicali su logori, ostajala zgarista i razoreni gradovi. U odvratnom zagrljaju bodljikave žice izišli su milijuni djece, mučeno bezbroj majki i očeva, vukli su dugi zbijegovi izmučenih ljudi, poput prebijene zmije s kraja na kraj.

Otinjali se vapaji!

Raja zazivala boga u pomoć, ali su riječi odzvanjale u artnoj pustoši. Na sve strane tog jadnog naroda odgovarao je fašistički zavojevač.

Ugnjetenom narodu nije postojao dom u kojem je rođen, ni zemlja koja ga hrani. Ta nova zemlja u kojoj se sramno umrijeti bila je Njemački Rajh, a vapaje do boga, čuti je mogao jedino Hitler, na svom prestolju poput nekog glavnog neba, gdje mjesto sjajnih zvijezda stoji kukasti križ, simbol nečeg novog i strašnog, umiranja i pustoši.

U ovoj bjesnoj oluji rata, zgarista, ruševina i logora kao usred pobješnjelog mora, rastao je greben koji je odolio udarima strašnog vihora.

Taj stranac greben je bila naša domovina. Razdijeljeni narodi poput siročića tuđim majkama zatočeni u logorima, proganjani od vlastite braće izdajnika, to je bila naša zemlja. Krvarila je najbolnije od tuđinskih rana.

Kolone i kamioni neprijateljske vojske, avioni, tenkovi, bombardovanja, vješala, logori, tamnice, plač, jauci, hapšenja rodoljuba, silka zemlje, napravljena grabljivom pandžom domaćih i stranih fašista.

Innenada napadnuta od silnih zavojevača, napuštena i podjarmljena zemlja ponijela je oko svog vrata težinu fašističkih lanaca. Od jedne male iskre tinjala je polako po našim šumama toplu vatra, razgarila se, rasla u oganj, u svjetlost i snagu borbe za oslobođenje. Jedan mali narod, poput prstiju stegnutih u čvrstu šaku, rekao je toj mračnoj fašističkoj silci, stoji!

I ta mala zemlja u svojim najdubljim šumama i najudaljenijim otocima radala borbe i otvarala frontove, vrebala neprijatelja i zadavala mu najbolnije udarce.

Borac je bio partizan s puškom i student sa knjigom i mali dječak s kravom na paši. Borac je bio svaki čovjek, svako dijete, svaki potok, drvo u šumi i svaki kamen, u borbi treba biti jedinstvo.

Jedan porobljeni narod može vjerovati samo u vlastitu snagu, a snaga je želja za slobodu, sloboda je jedinstvo, a jedinstvo je radala Komunistička Partija!

Poput sjajne zvijezde u gustoj noći, rasvjetlila je puteve do slobode, stvorila je tvrđavu naroda, koji je branio svoju opustošenu domovinu.

Stvorila je Partija i borca i front i malog kurira, kolone boraca, golemu vojsku i partizansku pjesmu. A u srce te vojske u najžešćim borbama, gdje se gine, na

Kozari, Sutjesci, Neretvi, gdje se ruše gradovi, gdje polja zastiru tijela mrtvih heroja, gdje rijekom teče krv, uz pjesmu partizansku od smrti osetu, rastao je Tito!

Rastao u diva, heroja u nepobjedivog borca. A naša je borba svojom vatrom otpala fašističke okove, zagrijala srušena svijeća, ujedinila ih u golemi savez protiv ugnjetuća, razgorila u njima novi žar, topliju vatru, crvene plamene jezike na kojima je izgarao fašizam. Pod zastavom crvenom pjevala je nova Jugoslavija pjesmu pobjedničku. Pala je Njemačka sila poput kaljave ogromne neman i fašizam je postao gusto bielo, koje se suši i odnosi vjetar, po talasastim žitnim poljima širom naše zemlje i širom svijeta.

Pjevusi vjetar u klasju Pjesmu o slobodi!

Badžek Mirjana VIII
Domitrova bb
Dugo Selo

Stjepan Bobinec - Šumski — narodni heroj

Bijaše to dječak crnih kao ugljen očiju, tamne kose, veselo. Radovao se životu kao pčela cvijetu. I dok je pauk i dalje neumorno pleo svoju mrežu, dječak je rastao. Korak po korak odlazili su dani njegova djetinjstva u nepovrat. Imao je težak život i od malena je znao što znače neimaština, bijeda... Ali ipak, ponekad mu se po glavi vrmale lude ideje, upravo kao i nama danas.

No, njegov se baš bezbrižan život prekinu ruka krvnika, što se poput najstrašnije neman uvuče u moju, tvoju domovinu.

Na obzoru se pojavi dim... tutnjilo je... a Stjepan, naučen na trnovit život, na nemaštinu, krenu u borbu za ljepše naše sutra. Njegove nekadašnje lude ideje polako su tonule u zaborav, a zamjenjivane su ratnim iskustvom — i on je prerastao u pravog borca za slobodu.

Redale su se ratne godine. I kad se činilo da neprijatelj već posustaje došlo je do krvave bitke u Oborovu. Šumski je tada bio komandant »Posavskog partizanskog odreda«. Nadajući se sigurnom uspjehu, nije pokleknuo ni ovaj puta. Hrabro kreće u boj.

»Naprijed, naprijed!« — čuo se reski poklik praćen stekanjem mitraljeza. Ali riječi brzo utihnu, a na livadi leži ranjeno tijelo. I opet jedan pucanj. Šumski je mrtav. Sam je prekinuo svoj životni put, jer nije želio pasti u ruke strašne neman.

Rat je prekinuo najljepše životno doba crnokom, čupavom mladiću.

Danas... mi uživamo, a u dubini srca svakog rodoljuba urezano je ime narodnog heroja Stjepana Bobinca — Šumskog.

Snježana Đurkan
VIII razred
O. S. Rugvica

Ova slika trebala je izaći u prošlom, svečanom broju Dugošelske kronike pod naslovom: »I oni konja za trku imaju«

TITOV FOND SR HRVATSKE
za stipendiranje mladih
radnika i radničke djece

Zagreb, Lenjinov trg 2
Broj: TP-1019/1-76.

NATJEČAJ

za odobravanje stipendija Titova fonda mladim radnicima s područja SR Hrvatske, u školskoj 1976/77. godini

I

U školskoj godini 1976./77., odobrit će se 430 stipendija mladim radnicima i to:

- za stipendiranje na fakultetima, visokim, višim i srednjim školama (redovno školovanje) — 30%;
- za dokvalifikaciju, specijalizaciju i druge oblike obrazovanja (uz rad) — 70%.

II

Stipendije se odobravaju u skladu s Jedinstvenim kriterijima za izbor stipendista Titova fonda Jugoslavije, donesenim 23. svibnja 1974. godine.

III

Prema Jedinstvenim kriterijima, pravo na stipendiju imaju oni kandidati, koji posjeduju određene lične sposobnosti i pružaju garanciju da će se dalje uspješno stručno osposobljavati, odnosno školovati, koji rade u neposrednoj proizvodnji i drugim organizacijama udruženog rada, ako imaju isti društveno-ekonomski položaj, a nisu stariji od 30 godina i imaju najmanje dvije godine radnog staža u svojoj radnoj organizaciji.

IV

Pored kriterija iz točke III ovog natječaja, mladi radnici, kandidati za stipendiju, treba da ispunjavaju i slijedeće uvjete:

- da su postigli izuzetan uspjeh i pokazali marljivost u radu na radnom mjestu i učenju u prethodnom školovanju,
- da posjeduju odgovarajuće moralno-političke kvalitete.

V

Skupština Titova fonda SRH, odnosno organ kojeg ona ovlašti, a u skladu s Financijskim planom, donosi odluku o visini stipendija i vremenu za koje se one dodjeljuju, te vrši konačan izbor stipendista Titova fonda za školsku 1976/77. godinu.

VI

Stipendije se dodjeljuju za vrijeme trajanja jedne školske godine, tj. za period od 1. listopada 1976. do 30. rujna 1977. godine.

VII

Odobrena stipendija produžuje se za narednu školsku godinu, ukoliko je stipendista uspješno završio prethodnu godinu školovanja, što dokazuje uvjerenjem odgovarajuće obrazovne ustanove.

VIII

Molbe za stipendiju primat će se u vremenu od 1. svibnja do 1. lipnja 1976. godine, a rezultati natječaja bit će objavljeni na Dan samoupravljača, 27. 6. 1976. godine.

Uz molbu treba priložiti:

- Mišljenje organizacije udruženog rada u kojoj je kandidat zaposlen, s opisom radnog mjesta;
- Prijepis ocjena — položenih ispita — odnosno svjedodžbu o završenom razredu, ili završenom ispitu;
- Uvjerjenje o upisu u školsku godinu 1976/77, s oznakom grupe, ili smjera;
- Dokaz o primljenim nagradama, pohvalama i priznanjima;
- Popunjeni anketni list.

Kandidati, koji se u vrijeme natječajnog roka nisu mogli upisati u školsku godinu 1976/77, mogu predati molbe bez priloženog uvjerenja o upisu, uz uvjet da takvo uvjerenje predaju naknadno, budući da im se bez toga već odobrena stipendija neće isplatiti.

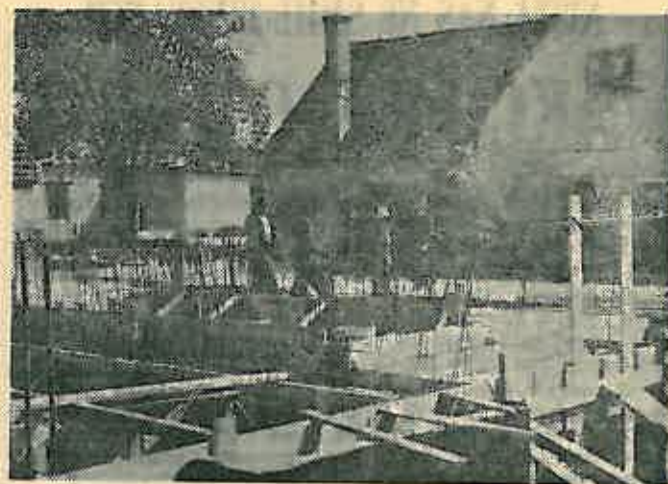
Molbe za dodjelu stipendija podnose se na obrascima Titova fonda SRH, koji se zajedno s ostalim tiskanicama, mogu dobiti u svim savjetima Titova fonda u općinama.

MOLBE ZA STIPENDIJU PREDAJU SE SAVJETU TITOVA FONDA U OPĆINI U KOJOJ STIPENDISTA RADI T.J. U KOJOJ SE NALAZI SJEDIŠTE NJEGOVA OOUR-a.

U Zagrebu, 26. 4. 1976. god.

PREDSJEDNIK SKUPŠTINE
TITOVA FONDA SR HRVATSKE
Zvonko Brkić v. r.

Dugo Selo ustaničke 1941. godine (2)

Zgrada društveno-političkih organizacija i banke svakim danom postaje sve realnija

4. STRANICA

SLUŽBENE NOVINE

BROJ 4/1976.

BROJ 4/1976.

SLUŽBENE NOVINE

STRANICA 5.

Slično je bilo i u nekim selima iako imaj i onih sela, gdje je postojao ustaško-frankovački utjecaj. Partija je vrlo aktivna u Ježevo, Kozinšćaku, Lukarišću, Leprovici, Ostrni, Prevlaki i Preseku dok se u samom mjestu Dugo Selo posebno osjećao rad komunističke i Momičića Savičevića, zatim Franje Koprivčanca, Nikole Milojevića, Zdravka Lukasa, Stipe Brijačića i još nekih drugova.

U traženju što pogodnije forme svoga okupljanja, dogovora i aktivnog djelovanja, komunisti Dugog Sela osnivaju 1939. godine tečaj za učenje jezika esperanto, ali taj im je tečaj trebao više poslužiti kao mjesto i vrijeme legalnog sastanka i dogovora nego li učenje samog jezika. Međutim ni Frankovci ne miruju, u čemu se posebno ističu advokati iz Dugo Sela Petar Bačić i Zvonko Draženović, zatim trgovac Matija Obad pop Stjepan Horvat (Pišta), svi budući ustaše u ovom kraju. Tako se prilikom okupacije zemlje na području koara Dugo Selo nalazilo 8 partijskih organizacija s 52 člana KPH i 2 organizacije SKOJA s oko 12 svojih članova. Tome broju treba dodati broj simpatizera partije i SKOJ-a.

Onako brzi i kukavički poraz kraljevine Jugoslavije iznenaduje čak i one koji su je najviše mrzili, pa je zato ubrzo po okupaciji i stvaranju Nezavisne države Hrvatske slijedilo osnivanje ustaškog tabora u Dugom Selu na čelu s Albertom Grehcamerom, a rukovodstvo ustaškog jezgra su sačinjavali: Matija i Đurđica Obad, advokati Draženović i Bačić, svi iz Dugog Sela, dok su u ustaškoj mladeži posebno bili zapaženi: Đuro Dubenič, Jelka Belek i Stjepan Sladarec. Ustaškoj vlasti i pokretu uglavnom pristupa dobrovoljno ondašnji ološ, kriminalci, alkoholičari i poznati neradnici, željni lakog i slatkog života na najokrutniji način sve do zločina nad ljudskim životima. Tada su formirani ustaški tabori u svim općinama kotara Dugo Selo, a za tabornike i njihove pomagače regrutuje se iz redova frankovaca i ustaša.

Dolaskom okupatora sa svojim ustašama 10. 4. 1941. godine partijska organizacija u Dugom Selu nije bila zbuñena, mađa je sekretar partijske organizacije iz sela Opatinca nekim kandidatima i simpatizerima dao nalog da odu u domobrane, a koji su

se ubrzo i vratili, u domobrane se više nisu vraćali, nakon kraćeg vremena odlaze u prvoformiran partizanski odred zvan »Sloga« na području Moslavačke gore i 23. 12. 1941. g. vrše akciju na domobransku posadu na Lonjskom mostu u kojoj akciji učestvuju je 11 drugova. Rezultat je ove akcije: vojnička domobranska straža je razoružana, plijen je bio 9 pušaka, jedan puškomitraljez, 300 metaka, 6 vojničkih čebadi, 3 šatorska krila, 8 šinjela. Ova akcija bila je prva na području Moslavine i ovog dijela Posavine svega 30 km od glavnog grada Zagreba tadašnjeg najjačeg uporišta tzv. NDH. Akcija je imala veliki politički odjek na cijelom području Moslavine, Posavine itd.

Ovdje je potrebno napomenuti da su početkom 41. g. formirali partijsku organizaciju u Opatincu drugovj Đuro Srac, Stjepan Šimunc, Stjepan Kralj, Ivan Pokas. Ova partijska organizacija pruža pomoć nekolicini drugova koji su pobjegli iz zatvora, a izvršila je tokom te godine dvije zapažene diverzije na pruz, Prečec—Ivanič grad.

Na znak o početku ustanka u raznim krajevima Jugoslavije, komunisti, skojevci i drugi demokratski opredjeljeni građani na području kotara Dugo Selo, pripremaju se u tom pravcu.

Međutim, ni okupator uz pomoć ustaša ne sjedi skraćeneh ruku, nego predosjeća strah i opasnost narodnih masa, koje pokušava pridobiti i nekako »uspavati«. Jer još uvijek na ovom području nema nekih većih ustaških represalija i slično. U tom cilju bio je zamišljen i ustaški zbor u Dugom Selu, sazvan u povodu njemačkog napada na SSSR na kojem je trebalo dokazati do koje ga mjere u tom napadu podržava i ondašnje stanovništvo.

Na zbor se odazvao priličan broj naroda, ali pod utjecajem straha i prijetnje domaćih ustaša i Nijemaca, koji su se već nalazili u Dugom Selu i Oborovu. Bilo je ljudi koji su na zbor dolazili iz znatjelje što će se govoriti na tom skupu. Poslije napada na SSSR partija se uglavnom povlači u strogu ilegalnost, a posebno oni njezini članovi koji su bili od ranije više poznati i kompromitirani.

Nakon ustaškog napada na sisački partizanski odred kod Kaptolske šume, oko 6 boraca toga odreda privremeno se

moralo skloniti u sela Preseku i Ježevo, dok im se nije pružila pogodnija prilika da se odande prebace u partizane na Banji (Samaricu).

Jedan od glavnih zadataka ondašnjih članova partije u prvim mjesecima ustaške vlasti 1941. g. bio je da se spriječi masovni odlazak u ustaše i u tome je partija imala uspjeha, jer mnogi vojni obveznici pozvani u ustaše bježe u ilegalnost, a kasnije i u partizane. Istovremeno trebalo je raditi na sabotaži oko ustaškog popisa stoke, žita, i drugog seoskog inventara koji bi mogao poslužiti u vojne svrhe. U tom cilju bio je posebno zapažen rad preko tadašnjih službenika u Oborovu, Jaižabekić Viđa, koji uspijeva pridobiti za narodnooslobodilački pokret sve službenike i kolege za rad u narodnooslobodilačkom pokretu, a svi zajedno početkom 1943. g. odlaze u partizane. Bilo je još niz primjera i korisne suradnje između predstavnika NOP-a s nekim domobranima i ljudima koji su radili u ustaškoj vlasti.

Na sastanku OK KPH Cazma, održanog u rujnu mjesecu 1941. g. u Saranpovu, odlučeno je da se počne s većim i organiziranijim akcijama, a posebno na rušenju telefonsko-telegrafskih stupova pored pruge. Vođena je diskusija i da se prijede na izvođenje akcija na prugu Zagreb—Beograd i Zagreb—Osijek, ali se o tome nije postigao dogovor, jer su neki komunisti tvrdili da bi takve akcije mogle imati teže represalije ustaša i Nijemaca prema stanovništvu iz pozadine, što je bilo ravno očitim oportunistom. Međutim, zadatak da se odmah treba prijeći s riječi na djelo i početi akcijama, izvršila je samo partijska organizacija Opatinac. Pošto su ovdje izostale i krupnije partizanske akcije, to ni ustaške vlasti nisu imale potrebe za snažnijom intervencijom, sve do 25. 11. 41. g., kada je kod članova OK KPH Cazma Tome Bugarina iz Ježeva izvršena provala. Do provala je došlo sasvim slučajno, nakon što je ustaški agent Stjepan Kunina kupio sjeno od Tome Bugarina u kojem se nalazio sakriven neki partijski materijal koji nije bio dobro pospremljen. Međutim, doznajući kako je Kunina pronašao taj materijal u sijenu o čemu se hvalio javno, ali i prijetio komunistima, odmah su Đuro Ban (Mile) i Vranič Ivan krenuli u Ježevo, kako bi blagovremeno obavjestili Bugarina da se skloni pred eventualnim hapšenjem. Međutim, unatoč toga upozorenja Bugarin se nije htio skloniti nakon čega je brzo uhapšen zajedno s Tomom Geres i Josipom Čvorik iz Ježeva, a potom su odvedeni u zatvor u Dugo Selo. Zatim je slijedila druga i jača provala partijskog članstva, jer je Bugarin bio ponovno izdan u Bjelovaru od jednog člana partije koji je poznavao ne samo njega nego i druge članove komunističke partije, a s njim se našao u zatvoru. Poslije hap-

šenja Tome Bugarina članovi komunističke partije Hrvatske i kandidati s područja pet sela odlaze u domobrane osim Tome Geresa, Skulec Ivana iz Obedišća i Šimunc Stjepana iz Kozinšćaka koji su bili u dosta odmaklim godinama, a Geres Tomo ratni vojni invalid iz prvog svjetskog rata. Konačno potrebno je konstatirati, da sve do konca 41. g. u Dugom Selu nije postojala partijska organizacija, premda su baš u tom mjestu za partiju postojali svi potrebni preduvjeti još iz revolucionarne predratne tradicije.

Tako je masovni organizirani početak narodnog ustanka na području kotara Dugo Selo bio prilično težak, jednokratna pa i vremenski u izvjesnom zakašnjenju u odnosu na druge krajeve. Međutim, s izvjesnim proteklim vremenom i u vremenu sredivanja nekih pitanja i problema oko organizacione naravi, bojom agitacijom i propagandom među širim narodnim masama kojima je trebalo objašnjavati pravi smisao, sadržaj i ulogu NOG-a, te formiranje novih par-

tijskih ćelija i organizacija, a posebno nakon što je konkretnije razbijena i Mačekova izdajnička uloga, da već početkom 42. g. narodnooslobodilački pokret (NOP) na području kotara Dugo Selo poprma masovnije obilježje, a mnogi ljudi s ovog područja konkretno odlaze u partizane. To je period kada počinje na ovom području NOO, AFŽ-a i Narodnog fronta.

Tako je slijedio i veliki doprinos naroda ovoga kraja našoj borbi i konačnoj pobjedi, jer je s područja kotara Dugo Selo 3876 boraca aktivno učestvovalo u NOB-u od čega je njih 364 u toj borbi položilo i svoje živote uz još 150 žrtava fašističkog terora. Na žalost s ovog područja bio je priličan broj onih u ustaškim redovima, od kojih se neki čak neki ističu kao naglašeni zločinci, sve do oslobođenja 1945. g. jer i tada su bili uvjereni kako će ih zapadni saveznici prihvatiti i neće ih prepustiti komunističkoj bandi kako su to govorili, iako su se u tome gadno prevarili.

Ban Đuro (Mile)

LJUDI I SVIJET OKO NAS (2)

Otišao si nekamo nešto završiti i opet neki poseban režim tvrdoglavog ili uvidavnog vratar, poslovode, administrativca, bankovnog činovnika, poštanskog ili posreskog službenika. Predvidio si režim ustanove s kojom ćeš doći u dodir, ali ovi pojedinci, njezini predstavnici, to je naš veliki plus i veliki minus koji će nam sve zamutiti ili pojednostaviti. Već unaprijed znaš kakva će biti kava koju namjeravaš popiti u kavani, ali ne znaš tko će je danas servirati, da li ljubazan i gostoljubiv konobar ili namrgoden i odbojan. U jednoj te istoj gostionici postupak ovog ili onog konobara upropaštava ili spašava tvoje raspoloženje, kao što je i našem konobaru ludeže poslužiti deset gostiju nego onog jednog sitničavog i zajedljivog. Dosta nam je nekoga vidjeti da se sve u nama smuti ili obraduje. Par riječi s trafikantom, prodavačem novina ili majkarem, i naše dobro ili loše raspoloženje je osigurano je za cijeli dan. Način posluge u prodavačnici čini skupu robu jeftinom, a jeftinu skupom.

A tko bi i nabrojio sve one redovite i slučajne dnevne dodire sa znancima i poznanicima zbog kojih nas, kako se ono kaže, boli i trbuh i glava ili uz koje zaboravimo sve jače i nevođe.

Dosta, prijaznost i uslužnost morale bi postati oznaka naše kulture i društvenih odnosa. Upravo je nevjerojatno koliki utjecaj vrši ono par mišica koji uvjetuju naš smjehak. Sve je ljepše, lakše i jeftinije pred nasmanjanim, a sve ružnije teže i skuplje pred ljutitim i namrgodenim licem. Raspoloženje je bolest koja odmah prelazi sa čovjeka na čovjeka. I to samim pogledom, bez ikakvog dodira. Zbog toga naše raspoloženje nije samo naša intimna stvar već opća. A inače, cjelokupno naše ponašanje nije nikako i nikada, kao što volimo reći privatno i osobno, nego društveno, narodno i u krajnjoj liniji svjetsko pitanje. Mi smo stranice knjige koja se zove čovječanstvo. Mi smo javno dobro i zlo, jer nikome nije moguće ništa učiniti što ne bi imalo i svoj socijalni odjek. Svi su naši učesnici i izlasci dionice svjetske boli i radosti. Za sve smo krivi i za sve zaslužni. Zaista čovjek unosi red i smutnju u svijet, on je njegov graditelj i rušitelj, maslina mliča i trublja rata.

Ivan BOŽIČEVIĆ, dipl. ing. geod.

Dom u Oborovskim Novakima

NIŠTA NAS NE SMIJE IZNENADITI AKCIJA U OSTRNI

Ovogodišnje vježbe pod nazivom akcija »Ništa nas ne smije iznenaditi« koje su održavane na području cijele SRH kao i na cjelom području pokazale su spremnost naših građana za samoobranu i samozaštitu.

Spomenuta akcija provedena je i na području općine Dugo Selo, u istoj je učestvovalo pet mjesnih zajednica, Ježevo, Rugvica, Oborovski Novaki, Lupoglav i MZ Male i Velike Ostrne kao jedna MZ Ostrna.

O značaju i potrebi održavanja ovakvih vježbi smatram da nije potrebno govoriti ili pisati jer svaki svjestan građanin može shvatiti ovu potrebu, i od kolike je važnosti da čovjek nauči kako bi u potrebnom momentu pristupio obrani ili spasavanju te davanju potrebne pomoći postradalima.

Stoga imam namjeru da iznesem neka najosnovnija pitanja vlastitih zapažanja u vezi s vježbom u Ostrni te kako su Ostrvljani shvatili ovu potrebu, ne mogu se upuštati u sve detalje ali moram spomenuti sam početak, formiranje jedinica MS i CZ a zatim samu vježbu, prvi pozivi stvorili su dosta velika i kao i neumjesna reagiranja, zatim je većina shvatila svoju građansku obavezu dok su pojedinci pokazali punu neodgovornost i neozbiljnost te koristili lječničke potvrde da su nesposobni za sudjelovanje u jedinicama MS i CZ.

Pripreme za vježbu vodio je štab ONO i CZ uz pomoć i sudjelovanje savjeta mjesne zajednice, noć pripravnosti za vježbu pokazala je punu solidarnost svih mještana, određena štaba o zamračivanju poštivanja je u cjelosti da nije učinjen niti jedan prekršaj, uzbunom zvuka sirene u 03 sata započine vježba.

Početak vježbe prikazao je punu solidarnost i disciplinu svih učesnika već u prvim minutama stizalo se na zborna mjesto, prema planu i rasporedu odmah se odlazilo na zadatak, izviđači na izviđačka mjesta, straža primila naoružanje i upućena na stražarska mjesta i patrole krenule na svoj zadatak, i ako tu nije bilo neke stvarne i vojničke brzine ipak se može sa zadovoljstvom konstatirati da je postignuta određena brzina jer je u roku od 30 minuta od znaka uzbune svatko bio na svom mjestu.

Vatrogasna jedinica stupa prva u akciju jer je nakon eksplozije izbio požar, miriranje je izvršeno od strane grupe ubačenih diverzantata koja je uspjela izvršiti planirani zadatak (omladinci iz Lupoglava) i nakon toga ostala zarobljena, zatim su primljeni prvi izvještaji o kretanju napadača, te je raspoloživo osoblje MS i CZ upućeno na obrambeni položaj kako bi se sprječilo napadača koji je imao namjeru da uđe u selo.

Grupa napadača uspjela se prebaciti u obližnju šumicu koja je udaljena svega oko 200 metara od prvih kuća gdje je zauzela položaj i utajila se, borba je otpočela protunapadom tj. napad, obrambene jedinice istovremeno bila je upućena grupa koja je izvršila protunapad iza leđa napadača te je isti bio prisiljen na predaju.

U toku borbenog dijela vježbe na položaju posebnu pažnju posvetilo je osoblje sanitetskog odeljenja, za koju zaslužuje i posebno priznanje, uloga bolničara u spasavanju ranjenika prikazana je u cjelosti kao na stvarnom borbenom položaju, u momentu ranjavanja brzo pružanje prve pomoći na samom položaju te povlačenje ranjenika iz položaja u pozadinu, izvršeno je bez primjedbe. Moram napomenuti da je učešće pripadnika JNA garnizona Dugo Selo na samoj vježbi u mnogome pridonjelo rezultate ishoda vježbe, čime je omogućeno jedinicama MS i CZ da se sa punom ozbiljnošću shvati vježba i da se izvede sa što boljim uspjehom.

Ovim putem zahvaljujem se svim učesnicima iz garnizona JNA Dugo Selo na sudjelovanje u samoj vježbi, kao i rukovodiocima koji su nam izašli u susret da je njihovim učešćem uveličana ova vježba.

Nakon završene vježbe jedinica MS i CZ nastavljena su razna sportska takmičenja u kojima su sudjelovali uz omladince Ostrne i gosti iz garnizona JNA te vodne zajednice iz Dugog Sela.

Takmičenja su započeta trkom kroz Ostrnu na stazi od oko 2500 metara pobjednik u trčanju bio je omladinac iz Ostrne koji je prvi stigao na cilj u vremenu 5 minuta i 30 sekundi, to je bio Stubić Ivan, zatim su nastavljena takmičenja u stolnom tenisu, šahu te gađanju zračnom puškom.

Nakon završenog takmičenja za učesnike u vježbi i sportskim igrama pripremljen je ručak, a na kraju je za sve mještane prikazan film Sutjeska.

Ovo je bio kratak prikaz najosnovnijih pitanja koja sam imao namjeru da iznesem u vezi ovogodišnje vježbe u Ostrni. Za slijedeću vježbu očekujem veće razumijevanje, da bi mogli dokazati da nas ništa ne smije i ne može iznenaditi.

M. Jambreč

VELI LOŠINJ — RAJ ZA MLADE

Kao svake prethodne tako će i ove godine većina mladih Dugoseljana provesti svoje ljetne praznike u odmaralištu društva »Naša djeca« na Velom Lošinj. Pošto ove godine veliki broj mladih ljetuje prvi puta na Lošinj, želja nam je da ih upoznamo prije odlaska na ljetovanje sa samim mjestom i njegovim prirodnim ljepotama. Kao i većina sjevernojadranskih otoka, Veli Lošinj je pokriven bujnom vegetacijom od crnogoričnog drveća i ostalog primorskog raslinja. Dosta razvedena obala daje posebnu draž raznolikosti pejzaža a prekrasne pješčane plaže smještene su u tihim uvalama, pravi su užitek za kupanje. Većina priobalnih mjesta muku muči sa čistom vodom dok lošinjani sa tim nemaju problema: velika udaljenost od industrijskih i gradskih središta ne predstavlja opasnost za ionako lijepi prirodni ambijent. Što se tiče čistoće zraka, to je posebno zanimljivo jer na cijelom otoku postoji nekoliko klimatskih lječilišta. Postoje dobri uvjeti za raznoliku rekreaciju jer postoje improvizirana igrališta za košarku, mali nogomet i slične društvene igre u jednom obližnjem parku punom zelenila što je dobar uvjet za korisnu i zdravu rekreaciju. Za ljubitelje zabave i plesa postoje dobri uslovi jer postoji nekoliko lokala gdje se može uz muziku i dobre specijalitete provesti večer što posebno oduševljava starije posjetioce.

Tokom ljeta organiziraju se razne priredbe i gostovanja raznih zabavljača što upotpunjuje i onako dosta zabavni život. Bilo bi korisno reći nekoliko riječi i o samom odmaralištu, njegovom položaju i opremljenosti. To je dosta velika zgrada u četiri etaže izgrađena u primorskom stilu sa prostornim i dobro osvijetljenim spavaonicama sa prekrasnim pogledom na rivu. Sa istočne strane pod okriljem palmi nalazi se terasa u dva nivoa: u donjem dijelu tuševi a u gornjem natkrita terasa za dnevni boravak. Inače, cijelo odmaralište se bude uskoro renoviralo tako da će buduća ljetovanja još biti ljepša a najljepša nagrada za svako

dijete je jeftino i zdravo ljetovanje a time veća motivacija za bolje uspjehe u školi.

Nikola Tominač

Na slici: Panorama Lošinja i položaj odmarališta

IZMJENA URBANISTIČKOG PLANA

Sekretarijat za privredu, građevinarstvo i komunalne poslove Općine Dugo Selo izlaže na javni uvid radi informiranja građana u smislu člana 43. Zakona o prostornom uređenju i korištenju građevinskog zemljišta (»Narodne novine« 14/73) i prema rješenju donjetom na sjednici Skupštine općine Dugo Selo od 2. 4. 1973. godine slijedeće elaborate:

1. Izmjenu i dopunu provedbenog urbanističkog plana »Južna zona«,

— na dijelu sjeverne strane ulice braće Cobovič i to parcele k. č. br. 1367/1, 1367/3 i 1366 k. o. Dugo Selo.

2. Izmjenu i dopunu provedbenog urbanističkog plana »Istočna zona«

— na dijelu južne strane Ulice braće Bobinač pored autobusnog ugibalista, k. č. 963/2 k. o. Dugo Selo.

Mjesto javnog uvida određuje se u sobi 28 u zgradi općine Dugo Selo kroz 20 dana od dana objavljivanja, ponedjeljkom od 7 — 17 sati, a ostale radne dane osim subote od 7 — 12 sati. U navedenom vremenu mogu se dobiti i sve potrebne informacije.

Pozivaju se građani i organizacije udruženog rada da u istom roku daju svoje primjedbe na izmjene i dopune provedbenog urbanističkog plana »južna zona« i »istočna zona«. Sekretarijatu za privredu, građevinarstvo i komunalne poslove općine Dugo Selo i to pismeno ili usmeno na zapisnik u smislu člana 4 Odluke o postupku za donošenje provedbenog urbanističkog plana broj: 14-1988/1-1974. od 10. 10. 1974.

Broj: 04-1158/1-76.

ŠUTNJA

Pojedinci u našim redovima koji kritiziraju sve užduž i poprijeko, koji ne vide ili neće da vide sve ono pozitivno u našem društvu, u stvari, pomažu neprijatelju. Isto tako im pomažu i oni koji šute i čekaju da vide šta će biti, pa se onda mudro jave i osiguraju svoje lične karijerističke pozicije. Šta i koga čekaju takovi mudrijaši?

Ove pojave već dosta dugo ne uspijevamo da se oslobodimo. Zaista, nisu li nam te svojevrsne političke čekaonice prepune takovih šutljivih, naizgled pospanih putnika, koji samo pogledom ispraćaju naše vialkove napretka, a oni se ne usuđuju da u njih stupe.

Jedni šute, jer ne znaju, drugi znaju, školovaniji su i bolje obavješteni, pa opet ne govore. Neki se plaše mogućih posljedica kritike, a treći su nezainteresirani ili ne vjeruju u uspjeh akcija koje se vode. Četvrti šute, jer čekaju ishod da bi se tek onda opredijelili. Petine daju glasa od sebe, a kako bi to i činili kada ih je »karijera« dovela u Savez komunista i smatraju to najpogodnijim načinom da sačuvaju svoj položaj. Konačno, u toj škali »šutljivaca« evo i šestog stupnja, to su oni koji se ne slažu sa svojenom politikom, ali su u Savezu komunista iz drugih razloga.

Naravno, ne mogu svi da znaju sve, niti mogu biti jednako sposobni. Nismo svi »napravljeni« od istog »materijala«, niti smo armija jednoobraznih, fotokopirnih idejno-političkih figura. Ali, zato svi, ako želimo, možemo da pokrenemo sebe, da uložimo svoje mogućnosti i sposobnosti za općeprivačeni cilj, izgradnju samoupravnog socijalističkog društva.

Ovo je vrijeme borbe i sveopćeg napora, pa šutnja nema samo govorničku dimenziju, nego izražava i odsutnost pojedinaca iz akcije, iz stvarne promjene društvenih odnosa. Zato treba javno i hrabro postaviti pitanje: »Zašto družte šutite, zašto si po strani od onoga za što se zalažemo?« Da se zna tko je samo umorni, posustali prijatelj, a tko neprijatelj.

Sutnja nije uvijek zlato. Zlato naše revolucije uvijek su bili i biti će njeni borci i neimari.

Ivan Božičević
dipl. ing. geodezije

RAJ

U nast... ključaka... štine Radi... bor istog... za nabav... radio-odaš... tiranje p... naše komu... popunilo j... miranju g... stanovišta... građana d... meno i to... svim dri... sportačim... njima u k... ne treba... vat.

U prilog... ruštvanje... čenarodne... prolizuje... cjelov druš... za ONO... građani pr... upoznati s... sultatima i... porima u... naroda za c

KOL

Drugovi i... zaštite sigurn... zadovoljni... to je pokaz... zajednice Lu... »Ništa nas i... diti« koja j... dana 25. tra... govoreno d... dana sve raj... lništvo nađe... doma. No os... koga nije bil... akcija možet... U Prebucu j... mnogo organ

DRUŠ

Dragi mješt... broju sigurn... ku našeg dr... A da li smo... zapitali kolik... pridonio da s... krov? Mnogi... odavali kađ... da oduže dva... ko je bilo od... ru birača. Mo... i onih koji su... je nego što s

T

(Nastavak)

- 400 m učeni razreda os
1. Pervan Nij OŠ Dugo S
 2. Slavinić Tr OŠ Dugo S
 3. Cavarušić I OŠ Dugo S
 4. Remenar Iv OŠ Rugvica
 5. Špehar Bor OŠ Dugo S
 6. Trupeljak I OŠ Rugvica

800 m or

1. Ojkić Drago Dugo Selo
2. Tomić Vlač Dugo Selo
3. Babić Darko Brocvljani
4. Hertl Damir Dugo Selo

NJA

našim redovi-
iraju sve uz-
koji ne vide
e sve ono po-
m društvu, u
neprijatelju,
pomažu i oni
taju da vide
se onda mud-
raju svoje li-
čke pozicije.
skaju takovi
već dosta du-
mo da se os-
a, nisu li nam
političke če-
e takovih šu-
ed pospanih
samo pogle-
naše vlakove
i se ne usu-
i stupe.

jer ne znaju,
olovaniji su i
eni, pa opef
i se plaše mo-
ca kritike, a
nterisirani ili
uspjeh akcija
Cetvrti šute,
od da bi se
lijelili. Peti ne
sebe, a kako
da ih je »ka-
u Savez ko-
traju to naj-
tinom da sa-
ložaj. Konač-
»šutljivaca«
tupnja, to su
slažu sa u-
kom, ali su u
ista iz drugih

moju svi da
moju biti je-
il. Nismo svi
od istog »ma-
sno armija
fotokopirnih
h figura. Ali,
želimo, može-
emo sebe, da
mogućnosti i
i općeprihva-
lnju samoup-
stičkog druš-

eme borbe i
ta, pa šutnja
ivorničku di-
zražava i od-
aca iz akcije,
mjene druš-
Zato treba
postaviti pi-
druže šutiš,
ani od onoga
emo? Da se
o umorni, po-
a tko ne-

svijek zlato.
klucije uvijek
njeni borci i
n Božičević
s. geodezije

RADIO STANICA DUGO SELO ?

U nastavku realizacije zaključaka prve redovne skupštine Radio kluba »I. L. Ribar« Dugo Selo upravni odbor istog poduzima korake za nabavku srednjovalnog radio-odašiljača čije bi emitiranje pokrivalo područje naše komune i na taj način popunilo prazninu u informiranju građana.

Koliko je to neophodno sa stanovišta potreba i prava građana da budu pravovremeno i točno informirani o svim društveno-političkim, sportskim i drugim zbivanjima u komuni mislim da ne treba posebno naglašavati.

U prilog tome ide i podruštvanje koncepcije općenarodne obrane iz koje proizilaze sve veći utjecaji cjelog društva na pripreme za ONO. To zahtijeva da građani pravovremeno budu upoznati sa postignutim rezultatima i potrebama te napora u oblasti pripreme naroda za obranu.

U slučaju neposredne ratne opasnosti pa i rata RU se montira na terensko vozila i služi za brzo proglašenje mobilizacije i obavještavanje građana o ciljevima i namjerama agresora te za suzbijanje panike, lažnih glasina i za uljevanje povjerenja u svrsishodnost borbe i našu konačnu pobjedu.

Kad sagledamo sve ove pozitivne elemente onda nije čudno što je ideja naišla na jednodušnu podršku Izvršnog vijeća SO i društveno-političkih organizacija komune, pa se postavljanje i prvo javljanje »GLASA DUGO SELO« može uskoro očekivati.

Najveća prepreka u tome je vječito pomanjkanje financijskih sredstava, no iskustva pokazuju da kad se ovako jednodušno pristupi realizaciji zacrtanog plana onda rezultati ne mogu izostati.

STJEPAN BERTER

KOLIKO SMO SPREMNI

Dragovi iz obrane civilne zaštite sigurno ne mogu biti zadovoljni sa spremnošću, a to je pokazala akcija Mjesne zajednice Lupoglavske Grede »Ništa nas ne smije iznenađiti« koja je bila provedena dana 25. travnja. Bilo je dogovoreno da se navedenog dana sve raspoloživo stanovništvo nađe kod Društvenog doma. No osim omladine nikoga nije bilo tako da je ova akcija možemo reći zatajila. U Prečecu je akcija protekla mnogo organiziranije. Ja sam

oko 11 sati zatekao 20 muškaraca i nekoliko žena kako uređuju ogradu oko društvenog doma. Sigurno su svjesni da se nalaze uz željezničku magistralu, a što je često puta meta raznih neprijateljskih elemenata. A Lupoglavska Grede se nalazi u blizini dvije željezničke pruge Dugo Selo — Koprivnica i Dugo Selo — Novska. Svakako dovoljno da budemo spremniji nego što smo sada.

Matok Josip

DRUŠTVENI DOM POD KROVOM

Dragi mještani, u prošlom broju sigurno ste vidjeli sliku našeg društvenog doma. A da li smo se tom prilikom zapitali koliko je ko od nas pridonio da se dom stavi pod krov? Mnogi su se savjesno odazvali kad je bilo potrebno da oduže dva radna dana kako je bilo odlučeno na zboru birača. Moram reći da ima i onih koji su dali mnogo više nego što su bili obavezni.

Da spomenemo samo najistaknutije, tako je Gembeć Ljudevit radio 9 radnih dana, Mader Drago 11 radnih dana, Burušić Marijan 8 radnih dana osim toga je i organizator svih radova. A kako ima još onih koji nisu odradili svoju obavezu, mole se da se savjesno pridruže slijedećim akcijama kako bi složnije brže dovršili naš dom.

Matok Josip

TRKA OSLOBOĐENJA

(Nastavak sa str. 2.)

400 m učenici VII i VIII razreda osnovne škole

1. Pervan Nikola OS Dugo Selo
2. Slavinić Tomo OS Dugo Selo
3. Čavarušić Mato OS Dugo Selo
4. Remenar Ivica OS Rugvica
5. Špehar Boris OS Dugo Selo
6. Trupeljak Božo OS Rugvica

800 m omladinci

1. Ojkić Drago Dugo Selo
2. Tomićić Vlado Dugo Selo
3. Babić Darko Brcovljani
4. Herić Damir Dugo Selo

5. Ivanić Jurica Lupoglav
6. Briek Josip Dugo Selo

3000 m seniori
»Trka slobodjenja Dugog Sela«

1. Šola Ivan Dugo Selo

2. Santić Stjepan Ob. Novaki
3. Mavrek Ivica Dugo Selo
4. Gračak Mladen Dugo Selo
5. Kereković Jadranko Dugo Selo

T. P.

Učenici drugih razreda iz Dugog Sela posjetili su početkom svibnja Memorijalnu izložbu u Oborovu

TAKSE

U našoj općini takse se naplaćuju prilikom ovjere ugovora po postotku s obzirom na iznos naveden u ugovoru, što znači ako je iznos u ugovoru koji se ovjerava veći, veća je i taksa.

Na prvi pogled sve je u redu ali ipak nije, jer se u drugim općinama takse za ovjeru ugovora naplaćuju u paušalnom iznosu. Tako na primjer u Dubravi se naplaćuje 17 din a u Zelini 35 din za ovjeru ugovora za kredite za stambenu izgradnju. Za isti takav ugovor na iznos od pedeset tisuća dinara taksa u Dugom Selu iznosi 170 dinara.

Zbog te razlike mnogi odlaze na ovjeru ugovora u druge općine, a oni koji neznaju plate po našim normama pa je tako i ta odluka o taksa sama »opravdana«.

Sk.

DRUGARSKI SUSRET

Na proslavi trideset i druge obljetnice postanka Organa unutrašnjih poslova, 13. svibnja došlo je do vrlo srdačnog i drugarskog susreta s penzioniranim radnicima milicije i današnjih aktivnih radnika.

Tu je bio stisak ruku i erdačan zagrljaj, što je dokazalo nerazdvojivo drugarstvo i dug prema narodu. Svečanost je tim više uveličana prisustvom predstavnik društveno-političkih organizacija SO Dugo Selo.

Nakon što je sekretar SUP-a Dugo Selo, Dimitar Bjelobrč, prigodnim govorom podsjetio na stvaranje i rad OUP-a, predsjednik izvršnog vijeća Pavao Škrlec podjelio je plakete nagrađenim radnicima Dukić Dušanu i Cindrić Ivanu, za njihov aktivan i dugogodišnji rad, a zatim je nastalo drugarsko veselje sa borbenim pjesmama »Marijane — Marijane« i druge.

Duro Radaković

RADIO KLUB ZAKLJUČCI SA SKUPŠTINE

1. Nastaviti rad na širenju tehničke kulture omladine i građana.
2. Nastaviti i proširivati rad kluba na obuci novih radio-operatora, i kondicioniranje položenih operatora.
3. Stalno kontaktirati Štab TO Sekretarijat NO i SRVS radi kondicioniranja vojnih obveznika i rezervnih starješina za njihove potrebe, kao i kondicioniranje radio-telegrafista za eventualne potrebe radnih organizacija.
4. Organizirati interno takmičenje radio-operatora u brzini kucanja i prijema na sluh te rukovanju radio-uređajima i brzini uspostavljanja veze.
5. Rad konstrukcione sekcije usmjeriti na izradu radio-uređaja CB područja.
6. CB sekcija kluba preuzima zadatak organizacije CB radio mreže na području komune.
7. Pokretanje rada sekcije radio-kluba u tvornici »Gorica« i MZ Lupoglav te kontaktiranje Osnovne škole Dugo Selo i drugih organizacija radi proširivanja suradnje.
8. Oživiti rad Općinskog vijeća Narodne tehnike.
9. Sudjelovanje u akciji »ništa nas ne smije iznenaditi«.
10. Iniciranje i rad na osnivanju srednje-valnog radio uređaja u Dugom Selu.
11. Organizirati rekreativni život članova kroz rad kluba.

Potrebno je napomenuti, da je dio zaključaka u međuvremenu već realiziran, što se odnosi na formiranje sekcije radio-kluba u tvornici »Gorica« i u MZ Lupoglav, a u toku je i oživljavanje rada Općinskog vijeća Narodne tehnike.

Trenutno najveća preokupacija članova je da se što bolje pripreme za sudjelovanje u akciji »Ništa nas ne smije iznenaditi« i u tu svrhu ulažu se znatna financijska sredstva za tehničku opremu kluba, a članovi rade na individualnoj pripremi kako bi spremni dočekali sve zadatke koje pred nas postavi Općinski štab akcije.

Tajnik RK
Stjepan Bertek

ZA POLJOPRIVREDNIKE PLAMENJAČA KRUMPIRA

Pored viroza krumpira i krumpirove zlatice koja je najveći neprijatelj krumpira, plamenjača (*Phytophthora infestans*) u pojedinim godinama donosi ogromne štete ovoj kulturi. Širi se u toplim i vlažnim godinama obično u vrijeme cvatnje krumpira kada temperatura zraka ne pada ispod 16 stupnjeva. Oboljenje zahvaća najprije prizemne listove u vidu tamnih žutih mrlja koje zatim poerne. Oboljenje se širi na sve dijelove stabljike i cvijeta pa i na gomolje. Na gomolju primjećujemo tamno-crvene mrlje, a kada gomolj prerežemo ispod površinskih mrlja tkivo je smeđe boje. Spreme li se ovako zaraženi gomolji sa zdravima, bolest će se proširiti i na njih.

Plamenjača krumpira prenosi se sadnjom zaraženih gomolja i ostacima nadzemne stabljike iz prethodne godine. U njima se pod utjecajem visoke temperature i visoke vlažnosti, stvaraju rasplodni organi koje raznosi vjetar i na taj način vrši daljnju zarazu krumpira.

GLAVNE MJERE SUZBIJANJA: Sadnja zdravih gomolja, spaljivanje zaraženih gomolja i nadzemnih dijelova stabljike odmah nakon vanjenja krumpira.

Izbjegavati sadnju na istim parcelama uzastopno nekoliko godina.

Početkom cvatnje, prije nego što se pojave prve mrlje na donjem lišću, potrebno je izvesti prskanje 1% bordoškom juhom.

U svrhu zajedničkog suzbijanja krumpirove zlatice i peronospore, možemo vršiti kombinirano prskanje. Mješamo sredstva protiv krumpirove zlatice:

- Sevin 50 suspenzija u dozi 1,2—2,0 kg/ha
- Dipterek SL-50 u dozi 1,5—2,00 kg/ha
- Sa sredstvima protiv plamenjače:
- Ditan M-45 u dozi 2,0—3,0 kg/ha
- Antrakol u dozi 1,8—2,0 kg/ha

dipl. ing. VRANIĆ ZLATA

DOLAZI GLIGORIĆ?

Na nedavno održanoj godišnjoj skupštini Šahovskog kluba podnešen je izvještaj o radu, koji je pozitivno ocijenjen, ali se više pažnje posvetilo planu rada za 1976. godinu. Tako se za ovu godinu planira prvenstvo kluba (već je održano), otvaranje pionirske šahovske škole, susret između radnih kolektiva i vojnika, redovno takmičenje u zagrebačkom podsavetu i simultanka za Dan mladosti na koju će se pozvati naš poznati internacionalac Gligorić.

Za novog predsjednika kluba izabran je Zivimir Novaković.

Sk.

BRZOPOTEZNI ŠAHOVSKI TURNIR

U povodu Dana oslobođenja i 31. godišnjice slobode, 9. svibnja 1976. održan je brzopotezni šahovski turnir Šahovskog kluba Jedinstvo iz Dugog Sela.

Na turniru je sudjelovalo deset članova, a održan je u Domu JNA, gdje se nalaze i prostorije kluba zahvaljujući razumijevanju uprave Doma.

Pobjednik turnira je Zvonko Pavičić iz Dugog Sela.

Na brzopoteznom turniru partija traje SAMO PET MINUTA.

Redosljed prvih pet plasiranih:

Table with 2 columns: Name, Score. Pavičić Zvonko 6,5 bodova; Pendeljak Josip 6 bodova; Varga Josip 4 bodova; Dabižljević Radun 3,5 bodova; Rodić Vid 3 bodova.

Sk.

SVIM ČLANOVIMA SSO ČESTITAMO DAN MLADOSTI

HRVOJE HEGEDUŠIĆ KONCERT ŠANSONA 10. lipnja INFORMACIJE U NARODNOM SVEUČILIŠTU

NOVAC I KADROVI JOŠ UVIJEK PROBLEM

Fizička kultura zaslužuje posebnu društvenu brigu i ona je djelatnost od posebnog značaja. Činjenica je da mi moramo u svim instrumentima, u svim normativnim aktima, od organizacije udruženog rada do republike i federacije, dati takav položaj i značaj fizičkoj kulturi i bez toga, ako budemo imali samo jedan dokument (zakon o fizičkoj kulturi) teško ćemo moći prebroditi sve probleme. Treba početi od saznanja da je fizička kultura potreba radnog čovjeka, a ne zabava za uski krug korisnika. Stoga je većina značajno organizirano idejno-političko i odgojno djelovanje na sve sudionike u pokretu fizičke kulture.

Suočeni smo s realnom situacijom i nužni su napori za namicanje sredstava za razvoj fizičke kulture. Nužno je boriti se za što veća sredstva i što racionalnije korištenje tih sredstava. Ne sumnjivo je da su značajne mogućnosti racionalizacije — boljeg korištenja objekata i sredstava. Svjedoci smo bili borbe oko određivanja stope za djelatnost SIZ-a, a da još uvijek nisu jasni neki pojmovi. Moramo početi od činjenice da u Dugom Selu je sportsko-rekreativni život na dosta niskom stupnju. Trebalo bi što prije izraditi planove rada koji bi morali obuhvatiti sve probleme koji su vezani uz ovu domenu. Sportski centar je bio u prošlom petogodišnjem planu, a da se do dan danas nije takoreći pristom pomaknulo. Da li će se to desiti i u ovom razdoblju? Ako malo sagledamo ovo prije iznošeno, dolazimo do zaključka da nije u pitanju financijski faktor već u velikom dijelu i ljudski.

Ako pogledamo našu zemlju koja se po općem razvoju svrstava u srednje razvijene zemlje dok fizička kultura u njoj po svojoj razvijenosti ima karakteristike kao u nerazvijenim zemljama. Razvoj fizičke kulture od 1976—1980. godine uvjetovan je materijalnim, financijskim i kadrovskim mogućnostima. Za realizaciju ambicioznijih programa u pravilu nedostaju sva tri uvjeta. Osnovni problemi iz različitih godina prenijet će se i u naredno razdoblje.

Ako promatramo izvor sredstava za fizičku kulturu onda vidimo da su nestalni i različiti. Prihodi za društvene djelatnosti iznosili su 1974. godine 20,5% od društvenog proizvoda, a u tome je fizička kultura sudjelovala je 0,3% (u SFRJ). U stvari da vidimo moguće izvore financiranja za fizičku kulturu:

- 1) iz budžeta DPZ
2) izvan budžetskih bilancij
3) posebnim namjenama DPZ, većinom za izgradnju većih objekata
4) iz sredstava koje neposredno izdvajaju OOUR — i (materijalni rashodi — dio njih)
5) iz sredstava sindikalnih i omladinskih organizacija i MZ
6) iz vlastitih sredstava (ulaznice, zakup, putem vlastitih ugođajskih radnji)
7) putem članarine.

Ako pogledamo način financiranja u Dugom Selu, onda vidimo da su se sredstva prvenstveno prikupljala na način pod točkom 6 i to za ekipne sportove. Možda ovo samo govori da su se o sportu brinule samo pojedine grupe ljudi koji su režirali razvoj dotične djelatnosti samo za svoje potrebe kluba gdje su djelovali. Sportsko društvo (čitatelj: upravni odbor) nije bilo u mogućnosti da planira na široj osnovi sam razvoj sporta, već samo za ove aktivnosti koje su postojale. Tu je možda u pojedinim momentima dolazilo do trzavica i to baš oko podjele sredstava. Velike potrebe nisu mogle biti zadovoljene samo sa sitnim komadima sredstava. Sigurno da su se u takvim situacijama i desavale bilo kakve negativnosti jer bilo je ljudi koji su više iz vlastitih pobuda bili "članovi" upravnih odbora, a da o sportu nisu imali pojma.

NOVA ULOGA

Kako sam u početku na neki način "zadržao" u ovu temu, želio bi se osvrnuti samo na neke stvari koje stoje pred nama da ih bilo kako sportaši, članovi upravnih odbora i svih ostalih društveno-političkih organizacija riješimo.

Trebamo konačno ahvatiti da sportski klubovi trebaju biti odgojne ustanove gdje mladi čovjek uz aktivni rad upozna se i sa ostalim sferama iz našeg života. Nije svejedno, da pojedinac sam stavi pred sebe zadatak u vezi postizanja nekih određenih sportskih rezultata već da na neki način taj klub bude njegov "drugi dom". Smatram da bi bilo korisno da se na nivou SD organiziraju različiti predavanja (društveno-politička, sportska današnjica, ciljevi sporta itd.) kako bi mladi čovjek dobio sasvim drugu sliku o sportu i njegovom položaju u društvu. Bilo bi korisno da se za sportaše organiziraju izleti na kraju prvenstva jer oni to zaslužuju i to bi im se moralo omogućiti i organizirati jer nije svejedno da za napore treninge, utakmice i ostalo ne budu nagradjeni, jer oni time brane boje našeg mjesta na sportskom polju. Na žalost da do sada na ovom polju nije ništa urađilo i smatram da bi se konačno trebalo nešto i tu "smisliti" ULOGA AKTIVA SSO I SK.

Svakako da se ovi problemi ne mogu riješiti sami od sebe i da bi se za njihovo rješavanje trebali uključiti svi i igrači i upravni odbor u suradnji sa onim organizacijama koje ih okupljaju. Neophodno je da se osnivaju aktivni SSO kao organizacije mladih koje bi u svoje članstvo primili sve mlade osobe u njihove uloge bi trebalo biti dosta velike osobito u rješavanju discipline i u odlučivanju U. O. klubova kod nekih važnijih problema. U ulozi Aktiva SK mislim da ne bi trebalo puno govoriti jer svima nam je poznato njegova uloga u našem društvu. Svakako da ova nova načina zahtijeva i reorganiziranje dosadašnjih "viših foruma" u vezi sporta i jako je važan način kako će se to riješiti. Svakako bi trebalo i pokrenuti ponovno osnivanje SOFK-a jer je ona neophodna i nedostaje u trokutu klubova SIZ — SOFK-a. Svaka ova organizacija treba imati svoju ulogu u rješavanju tog "zavuzlanog" čvora zvaniog — sport.

Nikola TOMINA

SPORT ODMOR I REKREACIJA

čija starost je već prešla 50 godina što je zaista jubilej vrijedan poštovanja.

U tih pedeset godina klub je u svojim redovima odgojio niz vrijednih sportaša koji su ovaj klub proslavili izvan granica našeg mjesta i širom naše republike.

Neki članovi kluba dali su svoj doprinos našoj slobodi učestvovanjem u našoj narodnoj revoluciji. I danas rade u klubu neki drugovi koji to već čine dvadesetak a i više godina iz ljubavi prema klubu i sportu.

Svima njima i klubu »Jedinstvo« treba naša društveno-politička zajednica da u ovoj jubilarnoj godini oda zasluženo priznanje. Drugi klub po starosti djelovanja je kuglaški s vrlo dobrim rezultatima i velikom broju takmičenja inizom prvenstava. Isto tako još i danas u njemu rade nekoliko dugogodišnjih njegovih članova. Nekada je taj klub radio u dosta slabim uvjetima što se tiče kuglane, ali danas ima dvostaznu automatsku kuglanu pa tako i bolje uvjete za takmičenje. Također treba klubu dodjeliti priznanje. Da još spomenemo nešto mlađe klubove kao što su šahovski, stolno-teniski i ribolovni.

Treći klub koji spada u red najstarijih je rukometni klub koji već djeluje nešto više od 20 godina. Od

svojeg osnutka kao DTO »Partizan« pa kasnije nakon desetak godina kao član SD »Jedinstvo« taj klub je postigao niz vrijednih rezultata, pa je tako bio zakucao i na vrata II lige, ali pred branom financijskog tipa prišljen je da se povuče, pa i zbog toga što je u tom momentu ostao usamljen kasnije se njegovu krivulju uspjeha znatno smanjuje. No bez obzira na sve to predvođen ljudima koji su u njemu ponikli oni i dalje aktivno djeluju u špiči sportskih uspjeha.

Na polju sportske rekreacije i masovne fizičke kulture djelovali su DTO »Partizan«, »Sofka« i odbor za sport i rekreaciju u Općinskom Sindikalnom Vijeću koji je i preuzeo čitavu djelatnost na sportskoj rekreaciji od 1963. g. — 1976. g.

Drago Jakić

DUGOSELSKA KRONIKA — glasilo društveno-političkih organizacija općine Dugo Selo. Izlazi svakog 16. i 25. u mjesecu. Izdavač: Narodno sveučilište Dugo Selo, Ulica brata Bobinec broj 15; tel. 72-318. Glavni i odgovorni urednik: IVAN VRANJIC, Dugo Selo, Ulica Slavka Kolara 5. Urednik lista: STJEPAN KOVAC, Dugo Selo, Ulica Ivana Gorana Kovačića 6. Ureduje urednički odbor: Ivan Vranjić, Stjepan Kovačić, Kratoslav Jakopović, Dragica Pjevac, Stjepan Turčinac, Dragutin Jakić, Đurđa Babić i Josip Horvat. Tisak: IBC — tiskara »Zagreb«, Zagreb, Prehradovičeva 21—23. Cijena po jedinim broju 2,00 dinara. Pretplata tromjesečna 15,00 dinara, polugodišnja 30,00, godišnja 60 dinara (u pretplatu je uračunata i poštarina). Pretplate se šalju na žiro-račun Narodnog sveučilišta Dugo Selo br. 30111-663-4553 kod SDK Zagreb — ekspozitura Dugo Selo. Rukopisi i fotografije se ne vraćaju.

TUŽNO SJEĆANJE

Dne 24. 5. 1976. — 24. 5. 1975. navršava se godišnjica smrti našeg dragog supruga, oca i brata

JOSIPA ŠINDLER Iako nisi među nama živima, ali živiš i živjet ćeš s nama do kraja našeg života.

Hvala svima koji su ga zadržali u sjećanju.

Supruga Tereziija, sin Vlado i sestra Ana.

Dana 24. V. 1976. god. navršava se tužna godina otkako je okrutna smrt ugasila život u najljepšim godinama mom dragom i nikad zaboravljenom bratu ŠINDLER JOSIPU.

Neka je svima veliko hvala koji se ga sjećaju i posjećuju njegov vječni dom. Vječno tugujući za tobom!

Tvoja seka Anka

Dana 17. V. 1976. navršava se tužna godina otkako nas je zauvijek ostavio naš dragi i voljeni suprug, tata, djed, i pradjed

MIRKO DEBAK

Neka je svima od srca hvala koji se ga sjećaju i posjećuju njegov vječni dom.

Tugujuć za tobom tvoji.

Supruga Barica, sin Franjo, unuk Ivica, unuka Ljiljana i prauk Zeljko.

PRODAJEM 700 KOMADA BIBER CRIJEPA

upitati Arko Bobinčeva broj 37

GLAS

S

Poljsar o najizem o dnom radu, c škova i sreds Janju i udruo Do 1. lip nova od četrd Općinse kvalificirane

Zako te san

Privačen udruženom r nista. Predaaj saveza i Opól der je formir ve o tom vit je tomej nai

Na Da